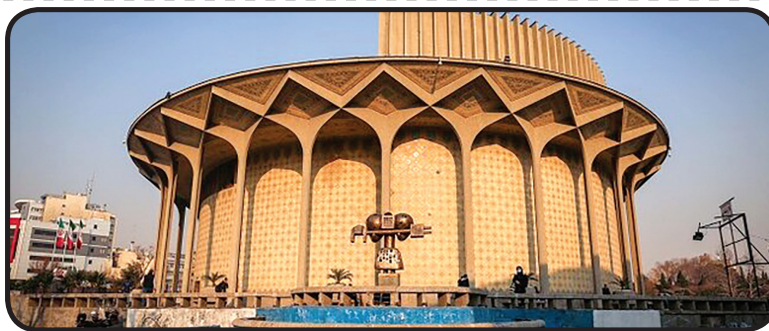

هنرمندی ژاپنی که مجسمه حیوانات را به شکل بادکنک می‌سازد!

«ماسایوشی ماتسوموتو» هنرمندی ژاپنی است که با استفاده از بادکنک به ساخت مجسمه حیوانات مختلف می‌پردازد و توانسته است سبک جالبی از مجسمه‌سازی را رقم بزند. آثار این هنرمند با الهام از عکاسی حیات وحش، شامل خرچنگ‌های گوشه‌نشین، بابون‌ها، مورچه‌ها، پرندگان و... ساخته می‌شوند. ماتسوموتو ژاپنی معتقد است که سخت‌ترین حیوان برای ساخت مجسمه، پانگولین (نوعی مورچه‌خوار) است. او می‌گوید: «بسیاری از مردم وقتی اصطلاح هنر بادکنکی را می‌شنوند یک پودل یا چیزی شبیه آن را تصور می‌کنند، اما من دوست دارم آنها متوجه شوند که شما با این متریل می‌توانید آثار پیچیده‌تری را هم خلق کنید». امهر

افسوس‌های یک مدیر هنری

سید محمد جواد طاهری مدیر مجموعه تئاتر شهر با تشریح تازه‌ترین خبرهای مربوط به بازسازی این مجموعه، درباره وضعیت بازسازی تئاتر شهر گفت: در بازسازی فعلی چند موضوع در حال پیگیری است. بخشی از آن که در دفتر طرح‌های عمرانی وزارت ارشاد به مناقصه گذاشته شده بود، مربوط به کف راهروهای بین تالارهای قشقای، چهارسو و سایه بود و دیگری بحث سرویس‌های بهداشتی سالن اصلی و موضوع سوم در رابطه با سقف زیرزمین و راهروهای پایین که شامل اتاق‌های گرم می‌شود و به عنوان یک فعال تئاتر خواستار نگاه منعطفانه‌تر شورای نظارت و ارزشیابی شد. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی خواست توجه ویژه‌ای به تئاتر شهر داشته باشد تا در سایه این توجه، بودجه بیشتری به بازسازی آن اختصاص داده شود. ایسنا

زمانه داستان کوتاه است

یک مجال کوتاه حرف خود را بزنید و از نظر داستانی هم هیچ کمبود و نقصی نداشته باشید. داستان کوتاه مانند مینیاتور کاری است. هر حرکت اضافی مانند جمله یا پاراگراف اضافی توی ذوق می‌زند. اما رمان امکان مانور بیشتری را به نویسنده می‌دهد، نویسنده می‌تواند هر چه می‌خواهد شرح دهد. ما نویسنده‌های جهانی داریم که فقط رمان می‌نویسند زیرا رمان مجال بیشتری برای حرف زدن به آن‌ها می‌دهد. همانطور که گفتم داستان کوتاه مینیاتوری بوده و ظرف کاری دارد. او درباره توجه خود به داستان کوتاه، افزود: همان‌طور که گفتم هر نویسنده‌ای جهانی ذهنی خود را دارد؛ یک نویسنده صرفاً رمان‌نویس است، او ادامه داد: رمان متعلق به قرن ۱۸ و ۱۹ است. قرن بیستم، قرن داستان کوتاه است که با ادگار آلن پو و چخوف معرفی می‌شود. زمان ما زمانه شتاب و سرعت است؛ هر روز شاهد این هستیم که یک تکنولوژی جدید ابداع و وارد زندگی ما می‌شود. در زمینه مطالعه هم آدم‌ها دیگر فراغت این که ماه‌ها بنشینند و رمان قطور چندجلدی بخوانند ندارد، کمتر این فراغت حاصل می‌شود و آدم‌ها فرصت مطالعه ندارند. صمد طاهری با بیان این که رمان هنوز جایگاه خاص خود را دارد، اظهار کرد: مردم در سال‌های اخیر به داستان کوتاه تمایل نشان داده‌اند. چند سالی هم می‌شود گونه «داستانک» ابداع شده، یک داستان نیم‌صفحه یا یک صفحه‌ای. فکر می‌کنم امروزه داستان کوتاه بُرد بیشتری دارد؛ زیرا شما با گذاشتن دو ساعت وقت، یک داستان خوانده و آنچه را که می‌خواهید، دریافت می‌کنید. ایسنا

صمد طاهری داستان‌نویس معاصر، رمان را متعلق به قرن هجدهم دانسته و می‌گوید: زمانه ما دوران شتاب و سرعت است، دیگر آدم‌ها این فراغت را ندارند که طی چندماه یک رمان قطور چندجلدی بخوانند. او درباره فعالیت‌های خود و این که کتاب جدیدی آماده چاپ دارد یا نه، به گفت: در حال جمع‌آوری یک مجموعه داستان هستم، احتمالاً تابستان یا پاییز سال آینده منتشر خواهم کرد؛ در نظر دارم یک مجموعه داستان با ۱۰ داستان کوتاه بنویسم که چهار - پنج تا از داستان‌هایش را نوشته و چهار - پنج تا طرح داستان نیز در ذهن دارم. داستان‌های نوشته شده هنوز جزئیاتی دارند و باید بازنویسی شوند. فکر می‌کنم ۶ ماه طول می‌کشد تا آماده شود. او تفاوت داستان‌های جدید با مجموعه‌های قبلی‌اش را در شیوه روایت آن‌ها بیان کرده و گفت: هر نویسنده‌ای جهان ذهنی خود دارد و در همان جهان ذهنی می‌نویسد، در واقع یک خط سیر ذهنی را دنبال می‌کند و فقط مضمون و سوز‌هایش متفاوت است. هر نویسنده‌ای در هر جای جهان که زندگی کند، درباره اتفاقات سرزمین خود می‌نویسد، با این نگاه هر نویسنده‌ای را می‌توانیم بومی اطلاق کنیم. اما بومی نویسی به معنای خاص به این معناست که نویسنده درباره یک منطقه خاص و مسائل خاص آن منطقه، بنویسد. نویسنده «زخم شیر» و «شکار شبانه» درباره «داستان کوتاه» که به نظر سبکی سهل و ممتنع در داستان نویسی، گفت: از نظر من که ۴۶ سال است در زمینه داستان کوتاه کار می‌کنم، نوشتن داستان کوتاه، کار سختی است. مجال نوشتن کوتاه است و شما باید در

